

Tzv. cestovatelský pokoj je jediný, který nemá bílé zdi. Pod heraklitovým obložení se tu totiž našly vrstvy původních omítek, které se majitelé rozhodli ponechat. Zařízení je z pražských bazarů včetně zebří kůže, poutač pro holiče pochází z Ghany, ale majitelé jej koupili na bleším trhu v Amsterdamu.

SUPERVIZE JAN KRÁLÍČEK

ZÁMECKÁ GALERIE

RENESSANCE A SOUČASNÉ UMĚNÍ, KLÁŠTERNÍ ZAHRADA
A MALÁ FARMA ZVÍŘAT, MÍSTO PRO WORKSHOPY
A ZÁROVEŇ HOTEL. ALBERTO DI STEFANO A EUGENIO
PERCOSSI UDĚLALI ZE ZÁMKU V TŘEBEŠICÍCH OÁZU
ITÁLIE UPROSTŘED ČECH.

TEXT MARTINA KRÁLOVÁ STYLING TEREZA BRUTHANSOVÁ
FOTO FILIP ŠLAPAL

Nahoře: Společenský sál u vstupu v přízemí slouží jako jídelna a byl obnoven po dohodě s památkáři spojením tří menších místností. Na stěnách je restaurovaná renesanční vrstva malby s částečně zachovanými freskami. *Dole:* V jedné z prostorných ložnic zaujímá celou stěnu dílo umělkyně Anabel Howland: Lines. Z letadla vyfotografovala cesty v polích kolem zámku a přenesla je na fólii. Současné umění tu skvěle funguje se starožitným nábytkem.

a potůček vás dovede až k vodnímu příkopu před zámkem. V renesančním sále v přízemí už je prostřeno – kuchařka Ludmila kombinuje ukrajinskou a italskou kuchyni, takže tu dostanete pirohy s bramborovou náplní s rozmarýnem, kozí sýr, rajčatovou salsu, dýňové kari, nebo taky pečenou husu s jablky. Majitelé jsou vegetariáni, ale pro hosty nějakou tu husičku či králíka obětují. Netřeba zdůrazňovat, že téměř všechno jídlo mají z vlastních zdrojů, tedy bio. „Zvířata a zahradu máme hlavně pro potěšení, jedno vajíčko nás vyjde tak na padesát korun,“ směje se Alberto, který pro inspiraci navštívil už několik desítek anglických zahrad, zatímco Eugenio se věnuje farmě. Oba mají hodně práce i na zámku – dnes si tu můžete vybrat některou z pěti ložnic, které zrekonstruovali a doplnili uměleckými díly od výtvarníků, kteří se již účastnili workshopů; jednu z nich Eugenio dokonce celou přeměnil na umělecký objekt →

Nahoře: Knihovna v patře je vybavena regály Futura od Tomáše Lahody, které vytvořil původně pro Galerii Futura. Oranžová plastika od Thomase Wildnera na stěně se jmenuje Genom, zařízení je z pražských bazarů a IKEA, lampička Flap Flap z Konsepti. *Dole:* V koupelně se zapuštěným bazénkem má podlaha bazénový nátěr, a tak můžete napustit vodou celou místnost do výšky cca 10 cm. Koberec je stará ruční práce z Ukrajiny.

nazvaný b/w. Interiér je laděný pouze v bílé, černé a šedé, takže se ocitnete v černobílé fotografii, která jakoby tu zbyla po posledních majitelích z doby první republiky.

Když Alberto a Eugenio zámeček od restituentů kupovali, byl úplně zchátralý, dvůr byl plný bahna a hospodářské budovy rozpadlé – za socialismu se tu totiž usadilo JZD. Ovšem pravidelná dispozice jim učarovala a v objektech dvora už si představovali instalované umění. Kombinace jejich profesí se pro rekonstrukci ukázala ideální – Alberto tu využil bohaté zkušenosti architekta, spolupracoval s památkáři a vytvořil absolutně čisté interiéry s bílými betonovými podlahami, ideálně připravené pro umělecké objekty. „Jako architekt jsem nechtěl konkurovat umění, proto jsou prostory neutrální,“ říká. Jednoznačný charakter má jen sál s klenbami v přízemí – majitelé se tu rozhodli restaurovat renesanční vrstvu malby, kde se místy zachovaly původní fresky.

Nahore: Tento pokoj na svůj nový umělecký objekt teprve čeká, může se ale pochlubit koupelnou z růžového mramoru z Rajastánu a nerezovou vanou. Postel z IKEA opět doplňuje starý nábytek a české umění z 18. století. *Dole:* Dvě ze ložnic mají výklenky ve věžích vhodné k posezení s výhledem.

Rekonstrukci ovšem předcházely nejn nutnější kroky – úklid a zasítování pozemku, oprava střechy, vybudování podlah, které místy zcela chyběly; osazení oken, která naštěstí již nechali zhotovit památkáři, a archeologický průzkum, při kterém se leccos objevilo. „Ukázalo se třeba, že tu původně byl vodní příkop, který zanikl už někdy v 18. století. V něm se našly zbytky škeblí, které se tu chovaly kvůli čištění vody, a také zvířecí kosti, protože je lidé bez zábran po jídle prostě vyhazovali z oken,“ vysvětluje Alberto. „Nalezli jsme tu střepy z kachlových kamen a jiné keramiky, na jednom střepu byl dokonce přesný letopočet – 1592, ale taky německou přilbu z druhé světové války.“ Noví majitelé tedy po vzoru renesančních stavitelů vodní příkop obnovili a spolu s ním i část vodní soustavy, která se tu původně nacházela.

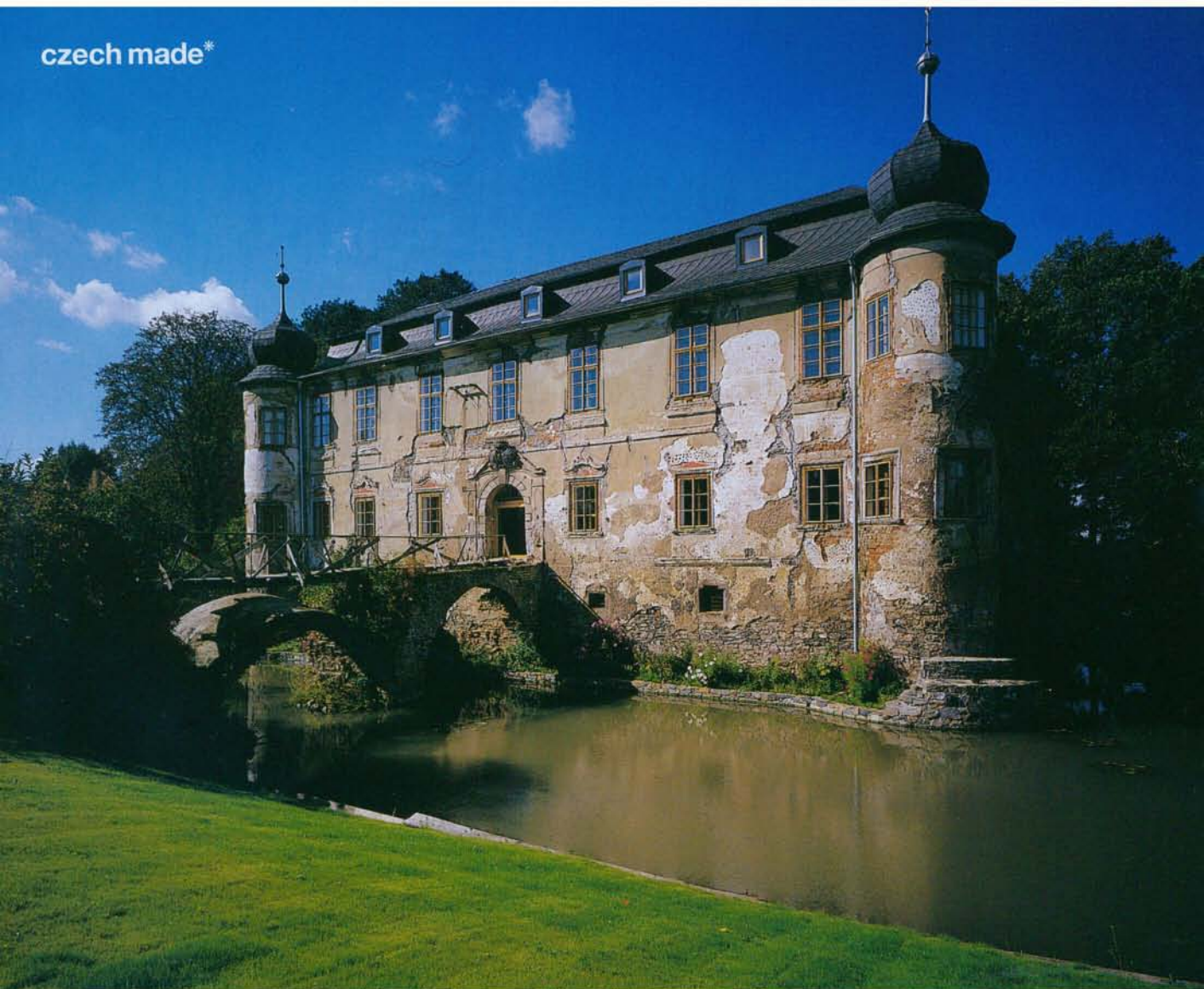
Nahoře: Pozor, není to omyl, nejde o černobílou fotografii, ale o pokoj v reálných odstínech, který Eugenio Percossi pojedel jako uměleckou instalaci nazvanou b/w. Jediné barvy do této vzpomínky na staré časy sem vnese člověk, který tu bydlí, což můžete být třeba vy. *Dole:* Jediná z koupelen, kde se zachoval původní obklad z 20. let, byla doplněna neutrální nerezovou vanou. Pískovcové sošky z 19. století pocházejí z blešího trhu v Buštěhradu.

A jaké jsou jejich další plány? Opravit fasádu, kde se chystají ponechat jak sgrafita, tak barokní štíty nad okny; v rybníku vytvořit ostrůvek, který bude dalším uměleckým objektem; zahradu před zámkem pomocí květin rozčlenit na barevné části a doplnit ji uměním. A samozřejmě pokračovat ve workshopech, na kterých se vystřídalo již patnáct umělců od nás i ze zahraničí, z nichž každý tu za svůj neobyčejně příjemný a inspirativní pobyt zanechal své dílo. Letos začali ubytovávat i jiné než umělecké hosty. Zámek je skvělou základnou pro všechny, kdo chtějí navštívit okolní památky. Pokud sem zavítáte, budete nadšeni. Vždyť kdo povolanější měl rekonstruovat renesanční zámek než právě Italové? ☒

SERVIS

Informace o zámku a ubytování na www.trebesice.com, o uměleckých projektech na www.futura-projekt.com

Nahoře: Původně renesanční zámek vystřídal několik šlechtických rodů, například Chotků a Thun-Hohensteinů, posledními majiteli byla od roku 1929 rodina Vraných, která tu provozovala vzorovou farmu podle vědeckých agronomických zásad. *Dole:* Součástí areálu je zachovaná barokní sýpka, v níž jsou dnes instalovaná umělecká díla, a také obnovená „klášterní“ zahrada, kde najdete květiny a zeleninu.

„Původně jsme hledali místo, kde by se dala vystavit sbírka současného umění a kde bychom pořádali workshopy,“ říká italský architekt Alberto di Stefano. V České republice žije už jedenáct let, úspěšně podniká v realitách a před pěti lety po dlouhém hledání konečně objevil Třebešice u Kutné Hory. „Ale uvědomili jsme si, že umělci budou chtít vystavovat spíš v hlavním městě, proto jsme nejdřív vybudovali Galerii Futura.“ Jako galeristé si už Alberto a Eugenio, který je sám aktivním umělcem, vydobyli slušné renomé, ovšem jako hostitele na zámku je zatím skoro nikdo nezná.

Přitom je to u nich jak ve filmu – užijete si zahradu s bylinkami, dýněmi, mangoldem, zeleninou a květinami; příběhnu k vám kozy, ovce, zakýchají husy a na zavolání přijde i kastrované prasátko Farinello. Projdete největší stodolou ve střední Evropě, v rybníku hledáte kapry